

Republika Hrvatska
Općinski sud u Bjelovaru
J. Jelačića 3, Bjelovar

P-83/2026-45

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Bjelovaru po sucu toga suda Miroslavu Borkoviću kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Središnja služba u Zagrebu, Područna služba u Varaždinu, Kolodvorska 20c, OIB 84397956623, protiv tuženika Hrvatske šume d.o.o. Zagreb, Kneza Branimira 1, OIB 69693144506, radi isplate, nakon održane i zaključene javne glavne rasprave 1. lipnja 2026. u nazočnosti punomoćnika stranaka, na ročištu za objavu presude 31. kolovoza 2026. primjenom čl. 335 st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP)

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Hrvatske šume d.o.o. Zagreb, Kneza Branimira 1, OIB 69693144506, isplatiti tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, Područna služba u Varaždinu, Kolodvorska 20c, OIB 84397956623, iznos od 5.927,28 EUR (slovima: pettisućadevetstodvadesetsedameuraidvadesetosamcenti) na račun Državnog proračuna Republike Hrvatske broj HR121001005 1863000160, model HR26, poziv na broj odobrenja 5908-19-19-03003374252, sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, tekućom od 27. prosinca 2020. do isplate, u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi parnične troškove u iznosu od 92,88 EUR u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je protiv tuženika podnio tužbu radi isplate iznosa od 44.659,11 kn u kojoj tvrdi da je tuženikov radnik Andrija Kramarić smrtno stradao 4. ožujka 2015. u nesreći na radu koja se zbila na privremenom šumskom radilištu u Kapeli, na predjelu zvanom "Svinjčine", odjel 59 – A, u tuženikovom vlasništvu. U toj nesreći Andrija Kramarić pri obavljanju šumskih radova na izradi prosjeka i održavanja šumskog predjela pao je na tlo pored zapaljene lomače i vatra je zahvatila njegovu odjeću i proširila se na veći dio tijela pa je Andrija Kramarić od ozljeda zadobivenih opeklinama II., III. i IV. stupnja na mjestu preminuo. Tužitelj tvrdi da je tuženikova odgovornost utvrđena presudom ovoga suda broj Pn-275/15-47 od 29. studenoga 2017. koja je potvrđena i preinačena presudom Županijskog suda u Varaždinu, Stalne službe u Koprivnici, broj GŽ-814/2018-3 od 30. svibnja 2019.. Tužitelj je po zahtjevu Mirjane Kramarić, udovice pok. Andrije Kramarića, priznao pravo na obiteljsku mirovinu počevši od 24. ožujka 2018., a isplatama obiteljske mirovine tužitelj trpi štetu čiju naknadu traži od tuženika. Tužitelj je u razdoblju od 24. ožujka 2018. do 31. kolovoza 2020. isplatama obiteljske mirovine pretrpio štetu u ukupnom iznosu od 55.823,89 kn, no kako je pok. Andrija Kramarić doprinio nastanku štetnog događaja u omjeru od 20%, tužitelj od tuženika zahtijeva isplatu naknade štete u iznosu od 44.659,11 kn. Stoga predlaže da sud prihvati tužbu i tužbeni zahtjev i tuženika obveže na plaćanje parničnog troška.

Tužitelj u podnesku od 21. ožujka 2023. obrazlaže da tuženik propustom u organizaciji rada na privremenom šumskom radilištu nije osigurao nužnu zaštitu na radu, a taj propust očitovao se u tome da poslovođa Marko Kovačević, ujedno i ovlaštenik zaštite na radu, nije nadzirao rad i nije obilazio radnike, a tuženikovi radnici na privremenom radilištu samostalno su odlučivali o rasporedu rada, da tuženik Andriju Kramarića nije pošteditio tjelesnog napora sukladno uputi i zahtjevu ustanove koja je provodila liječnički sistematski pregled, da tuženikov poslovođa Marko Kovačević nije obustavio rad zbog prijeteće izravne opasnosti za život radnika u obliku zapaljene vatre i da tuženik nije organizirao i proveo zaštitu na radu u svim radnim postupcima.

Tužba u ovoj parnici podnesena je 12. veljače 2021., a 1. siječnja 2023. kao službena valuta u Republici Hrvatskoj primjenjuje se EUR, uz fiksni tečaj konverzije od 7,53450 kn za jedan EUR tako da tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 44.659,11 kn predstavlja zahtjev za isplatu iznosa od 5.927,28 EUR.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu potvrđuje da je tuženikov radnik Andrija Kramarić 4. ožujka 2015. smrtno stradao na šumskom radilištu Šumarije Bjelovar, GJ bjelovarska, odsjek 59C. Tom prilikom grupa radnika obavljala je redovni posao njege mladika i sasijecanja nepoželjnih vrsta drveća i grmlja malim motornim pilama i ručnim alatom, a nakon dnevnog odmora radnici iz grupe nastavili su rad dok je na mjestu za odmor uz malu vatru za grijanje ostao Andrija Kramarić. Sat vremena kasnije tuženikov radnik Boža Đorđević na mjestu za odmor zatekao je kraj vatre Andriju Kramarića koji nije davao znakove života, a o cijelom događaju odmah su obaviješteni policija i inspektor zaštite na radu. Tuženik ističe da je presudom ovoga suda broj Pn-273/2015 utvrđena tuženikova odgovornost iz čl. 111. Zakona o radu (Narodne novine broj 93/14) za štetu koju pretrpi radnik na radu ili u vezi s radom, ali smatra da tom presudom nije utvrđena tuženikova odgovornost za štetu iz čl. 161. i čl. 162. Zakona o mirovinskom osiguranju (Narodne novine broj 115/18) prema kojem tužitelj ima pravo na naknadu štete od poslodavca, ako je šteta nastala zbog toga što nisu provedene mjere zaštite na radu, odnosno mjere zaštite građana. Stoga smatra da utvrđenja iz

navedene presude nisu relevantna za odluku suda u ovoj pravnoj stvari. Tuženik tvrdi da su uzrok smrti Andrije Kramarića opekline cijelog tijela do kojih je došlo iz nerazjašnjenih okolnosti, a ne zbog toga jer nisu bile provedene mjere zaštite na radu. Predlaže da se tužba i tužbeni zahtjev odbiju kao neosnovani i potražuje naknadu parničnih troškova.

3. Rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Gr 1 319/2022-2 od 28. listopada 2022. određeno je da je za postupanje u ovom predmetu nadležan ovaj sud jer se u konkretnom slučaju radi o sporu između pravnih osoba radi naplate regresnog zahtjeva iz mirovinskog i invalidskog osiguranja temeljem tužbe koja je podnesena 17. veljače 2021. (čl. 34. st. 1. toč. 9. ZPP-a), a ne o sporu radi naknade štete.

4. Presudom i rješenjem ovoga suda broj P-183/2023-31 od 1. srpnja 2024. tužbeni zahtjev u cijelosti odbijen je kao neosnovan i riješeno je da svaka stranka snosi svoje parnične troškove, uz obrazloženje da tužitelj nije dokazao da je štetni događaj uzrokovan i da je šteta nastala zbog toga što tuženik nije proveo mjere zaštite na radu, odnosno mjere za zaštitu građana. Županijski sud u Splitu rješenjem broj GŽ-2571/2024-4 od 28. siječnja 2026. ukinuo je presudu i odluku o trošku i predmet vratio ovome sudu na ponovno suđenje uz obrazloženje da je zaključak prvostupanjskog suda nerazumljiv i suprotan provedenim dokazima jer iz predmeta ovoga suda broj Pn-273/2015, koji se vodio po tužbi obitelji pok. Andrije Kramarića protiv tuženika radi naknade štete, proizlazi da je tužiteljev oštećenik smrtno stradao zbog tuženikovog propusta u organizaciji rada, odnosno zbog toga što tuženik nije proveo mjere zaštite na radu.

5. Tijekom postupka radi utvrđivanja odlučnih činjenica izvedeni su dokazi čitanjem zapisnika o očevidu od 4. ožujka 2015., izvješća od 4. ožujka 2015., zapisnika od 4. ožujka 2015., zapisnika od 28. travnja 2015., zapisnika o obdukciji od 5. ožujka 2015., dopisa od 7. siječnja 2021. i 23. rujna 2020. s povratnicom, rješenja od 19. lipnja 2019., presude od 29. studenoga 2017., presude od 30. svibnja 2019. i zahtjeva od 11. prosinca 2020..

Pročitana je predmet ovoga suda broj Pn-273/2015.

Pročitana je preslika spisa Državnog inspektorata Republike Hrvatske, Područnog ureda Zagreb, Ispostava u Bjelovaru, broj klasa: UP/I-116-02/15-41/2.

Pročitani su iskazi svjedoka Bože Đorđevića, Zvonka Kovačevića, Đure Milera, Ivica Cindrića i Marka Kovačevića iz predmeta ovoga suda broj Pn-273/2015.

Pročitani su nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Vladimira Novotny.

Nije izveden dokaz financijskim vještačenjem jer to nije bilo potrebno za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva s obzirom na to da tuženik nije osporio činjenicu da je tužitelj Mirjani Kramarić u razdoblju od 24. ožujka 2018. do 31. kolovoza 2020. na ime obiteljske mirovine isplatio ukupni iznos od 55.823,89 kn.

6. Izvedeni dokazi ocjenjeni su sukladno čl. 8. ZPP-a.

7. Tužbeni zahtjev je osnovan.

8. Među strankama nije sporno da je tuženikov radnik Andrija Kramarić smrtno stradao 4. ožujka 2015. prilikom nesreće na radu, da je tužitelj udovici pok. Andrije Kramarića Mirjani Kramarić priznao pravo na obiteljsku mirovinu i da je tužitelj Mirjani

Kramarić po toj osnovi u razdoblju od 24. ožujka 2018. do 31. kolovoza 2020. isplatio ukupni iznos od 55.823,89 kn.

Među strankama je sporno je li tuženik tužitelju dužan isplatiti utuženi iznos s obzirom na poduzete mjere zaštite na radu prilikom štetnog događaja.

9. Zakon o mirovinskom osiguranju (Narodne novine broj 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18, 102/19 i 84/21) u čl. 161. st. 1., st. 2. toč. 2. i st. 3. propisuje da tužitelj ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata tih davanja i iako su ta davanja osigurana u mirovinskom osiguranju. Naknada stvarne štete koju tužitelj ima pravo zahtijevati obuhvaća ukupne svote davanja i troškove koji se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja, a između ostalih ima pravo zahtijevati naknadu štete novčanih davanja isplaćenih po osnovi priznatog prava na obiteljsku mirovinu u punom iznosu sve dok traje isplata obiteljske mirovine, bez obzira na to bi li umrli osiguranik da je živ ispunio uvjete za ostvarivanje prava na prijevremenu ili starosnu mirovinu. Tužitelj zahtjevom za naknadu štete može obuhvatiti ukupnu svotu štete (kapitalizirana šteta) ili svotu stvarne štete prema isplatama pojedinih davanja koja se odnosi na određeno razdoblje. Čl. 162. st. 1. i 3. istog Zakona propisuje da tužitelj ima pravo na naknadu štete od osobe koja je prouzročila smrt osigurane osobe, a poslodavac za tu štetu odgovara ako je šteta nastala zbog toga što nisu provedene mjere zaštite na radu, odnosno mjere za zaštitu građana.

10. Čitanjem presude ovoga suda broj Pn-273/15-47 od 29. studenoga 2017. i presude Županijskog suda u Varaždinu, Stalne službe u Koprivnici, broj GŽ-814/2018-3 od 30. svibnja 2019. sud utvrđuje da je predmet spora u predmetu ovoga suda broj Pn-273/2015 bio zahtjev tužitelja Mirjane Kramarić, Ivica Kramarića i Davora Kramarića, supruge i sinova pok. Andrije Kramarića, da im tuženik Hrvatske šume d.o.o. Zagreb kao poslodavac pok. Andrije Kramarića naknadi neimovinsku štetu koju su pretrpjeli smrću bliske osobe. Osnovanost tužbe i tužbenog zahtjeva u tom sporu cijenjena je kroz odredbe čl. 111. Zakona o radu (Narodne novine broj 93/14) i čl. 25. st. 1. i 2. Zakona o zaštiti na radu (Narodne novine broj 71/14, 118/14 i 154/14) sukladno kojima primjenom općih propisa obveznog prava poslodavac je dužan radniku naknaditi štetu koju radnik pretrpi na radu ili u vezi s radom prema pravilima objektivne odgovornosti, a poslodavac se odgovornosti može osloboditi ili se njegova odgovornost može umanjiti ako je šteta nastala zbog više sile ili namjerom ili krajnjom nepažnjom radnika ili treće osobe na koje poslodavac nije mogao utjecati niti je štetu mogao izbjeći, unatoč provedenoj zaštiti na radu. Smatra se da ozljeda na radu potječe od rada i poslodavac je dužan dokazati razloge isključenja njegove odgovornosti.

Predmet ovoga spora je regresni tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa koje je na ime obiteljske mirovine isplatio udovici pok. Andrije Kramarića, a taj zahtjev temelji se na ranije opisanim odredbama čl. 161. i čl. 162. Zakona o mirovinskom osiguranju prema kojima tuženik kao poslodavac tužitelju odgovara za naknadu štete nastale smrću Andrije Kramarića, ako je ta šteta nastala zbog toga što nisu provedene mjere zaštite na radu, odnosno mjere za zaštitu građana. Dakle, tužitelj je u ovome sporu dužan dokazati da je šteta koju trpi nastala zbog toga što tuženik nije proveo mjere zaštite na radu, odnosno mjere za zaštitu građana. Stoga tuženikova odgovornost za štetu koja je utvrđena odlukama u predmetu ovoga suda broj Pn-273/2015 ne znači posljedičnu tuženikovu odgovornost za isplatu u ovom sporu. Odgovornost tuženika kao poslodavca u ovoj parnici ne ispituje se primjenom čl. 111. Zakona o radu i čl. 25. st. 1. i 2. Zakona o zaštiti na radu i nema mjesta primjeni spomenutoj zakonskoj

pretpostavci o tome da ozljeda na radu potječe od rada, nego se odgovornost tuženika kao poslodavca ispituje primjenom čl. 161. i čl. 162. Zakona o mirovinskom osiguranju prema kojima je tužitelj dužan dokazati da je šteta nastala zbog toga što nisu provedene mjere zaštite na radu, odnosno mjere za zaštitu građana. Dakle, odgovornost tuženika kao poslodavca prema članovima obitelji smrtno stradalog tuženikovog radnika i odgovornost tuženika kao poslodavca prema tužitelju ne temelje se na istim zakonskim odredbama, iako potječu iz iste činjenične osnove, tj. temelje se na smrti pok. Andrije Kramarića prilikom rada.

11. Na temelju pročitanih isprava sud utvrđuje da je Andrija Kramarić iz Vrbice 24 smrtno stradao 4. ožujka 2015. u listopadnoj šumi u Kapeli koja je tuženikovo vlasništvo, a uzrok njegove smrti bile su opekline II., III. i IV. stupnja. Andrija Kramarić bio je tuženikov radnik i u vrijeme štetnog događaja bio je na poslu. Iz konačnog mišljenja obducenta dr. Jasne Begić sastavljenog 8. svibnja 2015. proizlazi da su uzrok smrti Andrije Kramarića opekline II., III. i IV. stupnja cijelog tijela i da je njegova smrt nasilna. Čitanjem zapisnika o očevidu PP Bjelovar od 4. ožujka 2015., izvješća o utvrđivanju uzroka požara broj D-57/15 Policijske postaje Bjelovar od 4. ožujka 2015., zapisnika Inspektorata rada o obavljenom inspekcijskom nadzoru od 4. ožujka 2015. i zapisnika Inspektorata rada o obavljenom inspekcijskom nadzoru od 28. travnja 2015. sud utvrđuje neke činjenice koje su prethodile trenutku stradanja Andrije Kramarića i činjenice koje se odnose na razdoblje nakon što je pronađeno njegovo tijelo (te činjenice sud će opisati u nastavku obrazloženja), ali čitanjem tih isprava nije bilo moguće zaključiti na koji način je Andrija Kramarić nastradao, tj. što je neposredno prethodilo njegovom ozljeđivanju i smrti.

Tužitelj i tuženik suglasili su se da se u ovoj parnici ne izvodi dokaz saslušanjem tuženikovih radnika Bože Đorđevića, Zvonka Kovačevića, Ivica Cindrića, Đure Milera i Marka Kovačevića kao svjedoka, nego da se pročitaju njihovi iskazi iz predmeta ovoga suda broj Pn-273/2015. Čitanjem iskaza navedenih svjedoka, a ti iskazi u bitnome su u najvećoj mjeri suglasni, sud utvrđuje da su Andrija Kramarić i svjedoci Boža Đorđević, Zvonko Kovačević, Ivica Cindrić i Đuro Miler 4. ožujka 2015. oko 7,00 sati došli na tuženikovo šumsko radilište. Na tom šumskom radilištu iste poslove obavljali su već nekoliko dana pa su i toga jutra kombi ostavili kraj ceste i krenuli prema dijelu šume u kojoj su obavljali poslove šumske njege. Na jednoj čistini naložili su malu vatru, a oko 7,30 sati na radilište je do njih došao i svjedok Marko Kovačević koji je toga dana na radnom mjestu poslovođe mijenjao Ivicu Jurčevića. S obzirom na to da su svakoga dana već desetak dana na istom radilištu u istom rasporedu obavljali iste poslove, svjedoci Boža Đorđević, Zvonko Kovačević, Ivica Cindrić i Đuro Miler i Andrija Kramarić nisu čekali da ih Marko Kovačević rasporedi u grupe u kojima će toga dana raditi, već su se sami rasporedili u grupe kako su to činili i prethodnih dana, a Marko Kovačević takvom rasporedu nije se protivio. Prvu grupu činili su Boža Đorđević i Zvonko Kovačević, drugu grupu činili su Đuro Miler i Andrija Kramarić, a svjedok Ivica Cindrić sabljom je čistio put u šumi. Svjedoci Boža Đorđević i Đuro Miler radili su motornim pilama, a Zvonko Kovačević i Andrija Kramarić nisu imali nikakav alat, nego su rukama koristeći zaštitne rukavice povlačili vrhove stabala koje su ispred njih porušili Boža Đorđević i Đuro Miler. Radilo se o vrhovima mladog stabla težine oko 1 kg pa je rad Zvonka Kovačevića i Andrije Kramarića predstavljao lak posao. Osim što su na takav uobičajen način organizirali i obavljali posao, svjedoci opisuju da su i ranijih dana zbog hladnoće i radi grijanja hrane u šumi ložili malu vatru, a poslovođe Ivica Jurčević i Marko Kovačević tome nikada nisu prigovarali. Osim toga, svjedoci opisuju da su i godinama ranije u šumi na isti način po potrebi ložili vatru i pri tom se pridržavali mjera

opreza. U vrijeme dnevne stanke između 10,00 sati i 11,00 sati svi radnici dogovorili su se da će Andrija Kramarić nakon stanke ostati kraj vatre i da toga dana više neće raditi jer je sljedeći dan bio pozvan na sistematski liječnički pregled. Sukladno tome, Andrija Kramarić zaista je ostao kraj vatre, svjedoci Boža Đorđević sa Zvonkom Kovačevićem i Đurom Miler s Ivicom Cindrićem vratili su se na rad, a Marko Kovačević nastavio je s obilaskom šume. Svjedok Boža Đorđević nakon nekog vremena vratio se do vatre, vatra na ognjištu bila je slaba, a uz samu vatru na tlu je u ležećem položaju na desnom boku zatekao tijelo Andrije Kramarića koji nije pokazivao znakove života. Na poziv Bože Đorđevića na mjesto nesreće došli su i drugi radnici, a za nekoliko minuta došao je i poslovođa Marko Kovačević. Svjedoci Boža Đorđević, Zvonko Kovačević, Ivica Cindrić i Đuro Miler nakon dnevne stanke od mjesta gdje je bila zapaljena vatra radili su na udaljenosti od 50 do 60 metara, mjesto na kojem je bila vatra nisu mogli vidjeti zbog uzbrdice, do vatre se nisu vraćali, a motorne pile gasili su svakih 15-tak minuta i radili pauze u trajanju od oko 10 minuta. Međutim, ni u jednom trenutku nisu čuli ni glasove ni zapomaganje iz pravca gdje je bila vatra. Također, svjedoci opisuju da se Andrija Kramarić ni na dan nesreće ni u razdoblju u kojem su tijekom desetak dana radili na istom šumskom radilištu nije žalio na bilo kakve zdravstvene tegobe. Svjedoci Boža Đorđević, Zvonko Kovačević, Ivica Cindrić i Đuro Miler iskusni su šumski radnici s 20-35 godina radnog iskustva, a i Andrija Kramarić bio je iskusni šumski radnik koji je na dan šetnog događaja bio osposobljen za rad na siguran način za poslove i radne zadatke koje je obavljao toga dana, kako proizlazi iz uvjerenja o njegovoj osposobljenosti. Također, iz svjedodžbe o zdravstvenoj sposobnosti proizlazi da je Andrija Kramarić na dan nesreće bio zdravstveno sposoban za rad, a iz iskaza saslušanih svjedoka sud utvrđuje da je imao osigurana osobna zaštitna sredstva. Andrija Kramarić bio je predviđen za sistematski liječnički pregled 5. ožujka 2015. i prema uputama o pripremi za laboratorijske pretrage trebao je izbjegavati lijekove, jači tjelesni napor i uzimanje alkohola, ali nije bio oslobođen svojih radnih obveza. Saslušani svjedoci suglasno opisuju da je nepisana praksa postupanja između tuženikovih radnika bila da se radnik koji ide na sistematski liječnički pregled poštedi od rada nakon dnevne stanke pa su tako učinili i u odnosu na Andriju Kramarića.

12. Radi utvrđivanja okolnosti u kojima je Andrija Kramarić 4. ožujka 2015. smrtno stradao i koje je mjere zaštite na radu tuženik proveo u vrijeme šetnog događaja, odnosno postoje li i koje su mjere zaštite na radu koje tuženik eventualno nije proveo izveden je dokaz šumarskim vještačenjem koje je povjereno stalnom sudskom vještaku Vladimiru Novotny iz Zagreba. Stalni sudski vještak svoj nalaz i mišljenje prethodno je u pisanom obliku izradio za potrebe postupka u predmetu ovoga suda broj Pn-273/2015, a u ovoj parnici nalaz i mišljenje usmeno je iznio na glavnoj raspravi 17. svibnja 2024.. Sudski vještak svoj nalaz i mišljenje dao je na temelju podataka u spisu, sukladno pravilima struke, a pri tom je obrazložio sve svoje zaključke i odgovorio na pitanja stranaka tako da sud svoje zaključke o spornim činjenicama temelji na nalazu i mišljenju sudskog vještaka šumarske struke.

Na temelju nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka sud utvrđuje da je Andrija Kramarić u vrijeme šetnog događaja bio osposobljen za rad na siguran način za poslove i radne zadatke koje je toga dana obavljao i da je bio zdravstveno i psihički sposoban za obavljanje tih poslova i radnih zadataka, tuženik mu je osigurao sva osobna zaštitna sredstva za obavljanje poslova i radnih zadataka koje je Andrija Kramarić toga dana obavljao i sva ta osobna zaštitna sredstva Andrija Kramarić koristio je tijekom obavljanja radnih zadataka, a radilo se o radnom odijelu bez zaštitne

mrežice, visokim terenskim cipelama, zaštitnim rukavicama i zaštitnoj kacigi. Tuženik je primijenio mjere zaštite na radu prilikom uređenja privremenog radilišta na kojem je stradao Andrija Kramarić, tj. tuženik je sastavio Plan izvođenja radova, odnosno Plan uređenja privremenog radilišta i tim planom propisao je proces rada i organizaciju pripreme, provođenja i nadzora rada u cilju što djelotvornije zaštite radnika, a o izvođenju radova na privremenom radilištu tuženik je obavijestio Inspektorat rada. Tuženikov Pravilnik o zaštiti šuma od požara u čl. 22. propisuje da mjesto u šumi na kojem se pali vatra ili spaljuje granje i ostali biljni otpad mora biti dovoljno udaljeno od krošanja stojećih stabala kako ih plamen ne bi zahvatio, tlo na kojem se loži vatra mora biti očišćeno od gorivog materijala, a kod paljenja vatre, spaljivanja granja i ostalog biljnog otpada moraju biti nazočne osobe koje su vatru zapalile i te osobe moraju imati sredstva i opremu za početno gašenje požara. Iz isprava priloženih u spis i iskaza saslušanih svjedoka proizlazi da su se tuženikovi radnici na mjestu štetnog događaja pridržavali ovih pravila. Oni su u šumi kako bi se zagrijali i pripremili obroke naložili malu vatru koju su održavali manjim sirovim granama, vatru su zapalili na mjestu koje je bilo udaljeno od okolnih stabala i na tlu koje je bilo očišćeno, a za gašenje vatre koristili su vodu, dakle tuženikovi radnici mjesto na kojem su zapalili vatru prethodno su pripremili i očistili na ispravan način čime su poduzeli odgovarajuće mjere opreza. Andrija Kramarić za vrijeme rada prije štetnog događaja obavljao je zadatke šumskog radnika na njezi mladika, a radi se o poslovima koji ne spadaju u poslove s posebnim uvjetima rada. Nakon dnevne stanke Andrija Kramarić je prema dogovoru s ostalim radnicima ostao na uređenom mjestu za odmor jer je sljedećeg dana treba otići na liječnički sistematski pregled. Tako je učinio prema nepisanoj praksi koja je postojala među tuženikovim radnicima, iako zbog liječničkog pregleda nije bio oslobođen svojih radnih obveza, nego se trebao pridržavati uputa o apstinenciji od lijekova i alkohola i o izbjegavanju jačeg tjelesnog napora. Poslovi i radni zadaci koje je Andrija Kramarić obavljao toga dana nisu poslovi jačeg tjelesnog napora. Kako bi se poslovi na privremenom radilištu obavljali što pravilnije i što kvalitetnije i kako bi se djelotvornije zaštitili radnici, poslovođa radne grupe na radilištu mora biti cijelo vrijeme odvijanja procesa rada, počevši od organizacije i pripreme rada pa sve do provođenja, kontrole i nadzora rada. Poslovođa radne grupe bio je Ivica Jurčević, no njega je na dan štetnog događaja na privremenom šumskom radilištu na mjestu poslovođe mijenjao svjedok Marko Kovačević. Svjedok Marko Kovačević na privremeno radilište 4. ožujka 2015. došao je 30-tak minuta poslije tuženikovih radnika, tj. poslije Bože Đorđevića, Zvonka Kovačevića, Ivice Cindrića, Đure Milera i Andrije Kramarića i odobrio je njihovu organizaciju rada za taj dan podjelom u radne grupe budući da su oni na istom radilištu i na isti način danima obavljali iste poslove. Dok su drugi tuženikovi radnici obavljali radne zadatke svjedok Marko Kovačević na tom području obilazio je šumu i nalazio se u blizini, a u vrijeme dnevne stanke došao je do mjesta uređenog za dnevni odmor na kojem je zapaljena vatra.

13. Analizirajući sve izvedene dokaze sud utvrđuje da je štetni događaj uzrokovan i da je sporna šteta nastala zbog toga što tuženik nije proveo mjere zaštite na radu, odnosno mjere za zaštitu građana.

Tužitelj u ovome sporu od tuženika zahtijeva isplatu 80% ukupnog iznosa kojeg je udovici pok. Andrije Kramarića Mirjani Kramarić isplatio na ime obiteljske mirovine u razdoblju od 24. ožujka 2018. do 31. kolovoza 2020.. Šumski radnici poslove obavljaju u radnom prostoru u kojem, u odnosu na pravila zaštite na radu, nije moguće u potpunosti ukloniti opasnosti i štetnosti pa šumarstvo zbog toga spada u djelatnosti s preostalim neuklonjenim rizikom gdje je radnik u obavljanju pojedinih radnih procesa

stalno izvrnut opasnostima i štetnostima. Svjedok Marko Kovačević cijeloga dana 4. ožujka 2015. bio je na privremenom šumskom radilištu na kojem je došlo do štetnog događaja i pri tom je obavljao radne zadatke poslovođe nadzirući rad tuženikovih radnika među kojima je bio i Andrija Kramarić. S obzirom na to da su tuženikovi radnici već danima na istom predjelu obavljali iste poslove, organizacija rada tuženikovih radnika na dan štetnog događaja nije se mijenjala i svjedok Marko Kovačević kao poslovođa nije posebno odredio raspored rada tuženikovih radnika, već je prije početka njihovog rada odobrio uobičajeni način i uobičajenu organizaciju rada. Andrija Kramarić bio je upućen na liječnički sistematski pregled, ali zbog toga nije bio oslobođen od laganih poslova koje je obavljao neposredno prije štetnog događaja, nego se trebao pridržavati uputa o pripremi za laboratorijske pretrage, a te upute sastojale su se od ne uzimanja lijekova i alkohola i ne obavljanja poslova s jačim tjelesnim naporima (listovi 39 i 40 predmeta ovoga suda broj Pn-273/2015). Tuženikovi radnici odmah ujutro dolaskom na privremeno radilište u šumi su zapalili vatru na način na koji su uvijek činili i pri tom su postupali pažljivo i primjenjivali propisane mjere opreza pa se ne može smatrati da tuženik zbog paljenja vatre u šumi nije proveo odgovarajuće mjere zaštite na radu, odnosno da je poslovođa Marko Kovačević trebao spriječiti paljenje te vatre. Naime, čl. 22. tuženikovog Pravilnika o zaštiti šuma od požara propisuje da se u šumi, na šumskom zemljištu i na zemljištu u neposrednoj blizini šume može paliti otvorena vatra uz poduzimanje odgovarajućih mjera opreza. Mjesto u šumi na kojem se pali vatra ili se spaljuje granje i ostali biljni otpad mora biti dovoljno udaljeno od krošanja kako ih plamen ne bi zahvatio, tlo na kojem se loži vatra mora biti očišćeno od trave i drugog gorivog materijala, kod paljenja vatre moraju biti nazočne osobe koje su je zapalile i uza se moraju imati sredstva i opremu za početno gašenje požara, a osoba koja je zapalila vatru dužna ju je ugasiti i smije napustiti to mjesto tek kada je potpuno ugasila vatru. Ni iz čega ne proizlazi da je na mjestu gdje su tuženikovi radnici zapalili vatru gorjela lomača, iako inspektor rada Goran Vunić u zapisniku i tužitelj u tužbi koriste taj termin. Lomača uobičajeno predstavlja veliku vatru, a inspektor rada po prirodi stvari mjesto događaja obišao je nekoliko sati poslije stradanja Andrije Kramarića, dok svjedoci u svojim iskazima tvrde da je vatra bila mala i da su je održavali tankim i sirovim drvima. Iz izvedenih dokaza sud je zaključio da je Andrija Kramarić nakon dnevne stanke prestao s radom i ostao je u blizini zapaljene vatre odmarati, no nikome nije poznato na koji način je Andrija Kramarić nastradao, tj. kako je vatra zahvatila njegovo tijelo, a konačnim mišljenjem obducenta utvrđeno je da su uzrok smrti Andrije Kramarića opekline cijeloga tijela.

Andrija Kramarić na dan štetnog događaja obavljao je lake poslove, a ne poslove koji zahtijevaju jači tjelesni napor pa nije bilo propusta tuženika u tome da se Andrija Kramarić 4. ožujka 2015., dan prije predviđenog sistematskog pregleda, nalazio na radu. Uzrok smrti pok. Andrije Kramarića su opekline II., III. i IV. stupnja cijelog tijela, tj. njegova smrt bila je nasilna, a u ovom postupku nije dokazano zašto se Andrija Kramarić, nakon što je ostao sam u blizini vatre, zatekao neposredno uz ognjište i zašto je izgorio. Svjedok Marko Kovačević kao poslovođa na dan štetnog događaja bio je na privremenom šumskom radilištu i nakon dnevne stanke obilazio je šumu na radilištu i nije bio s radnicima, a istovremeno prihvatio je dogovor svih radnika da Andrija Kramarić nakon dnevne stanke ostane odmarati kraj vatre. Poslovođa je bio dužan organizirati rad radnika nakon dnevne stanke, uključujući i Andriju Kramarića, te ga ili uputiti da se udalji od vatre na rad s radnikom s kojim je trebao raditi u grupi ili spriječiti ga da ostane sam uz vatru jer, da Andrija Kramarić nije ostao sam kraj vatre, izvjesno je da ne bi smrtno stradao od opekline. Poslovođa tuženika bio je dužan neprekidno biti nazočan na privremenom radilištu i organizirati i nadzirati rad radnika,

a to nije činio jer je nakon dnevne stanke otišao u obilazak šume, što je protivno čl. 20. toč. 1. u vezi čl. 15. (kao ovlaštenik poslodavca IV. stupnja – poslovođa) Pravilnika o zaštiti na radu u Hrvatskim šumama d.o.o.. Ne može se opravdanim smatrati dogovor radnika o tome da Andrija Kramarić nakon dnevne stanke ostane sam kraj vatre, a da je poslovođa organizirao i nadzirao rad radnika, tada Andrija Kramarić ne bi ostao sam kraj vatre i ne bi smrtno stradao zbog zadobivenih opekline. Navedene činjenice ukazuju na tuženikov propust u organizaciji rada zbog kojega nije poduzeo sve propisane mjere za zaštitu na radu i zbog kojeg je dužan platiti tužiteljevu tražbinu.

14. Stoga je tužbu i tužbeni zahtjev valjalo u cijelosti prihvatiti i odlučiti kao u toč. I. izreke. Sporni iznos od 5.927,28 EUR sukladno tužiteljevom zahtjevu iz tužbe predstavlja 80 % iznosa štete koju je tužitelj pretrpio isplatom obiteljske mirovine jer tužitelj smatra da je pok. Andrija Kramarić doprinio nastanku štete u omjeru od 20 % i u tom omjeru umanjio je svoju tražbinu, iako je drugostupanjskom odlukom od 30. svibnja 2019. ocijenjeno da takvog doprinosa nije bilo.

Tuženik je na taj iznos dužan tužitelju platiti zakonske zatezne kamate koje se obračunavaju po stopi određenoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23), kako je opisano u izreci, koje teku od 27. prosinca 2020. kao dana nespornog dospijeca tužiteljeve tražbine do isplate.

15. Odluka o parničnim troškovima iz točke II. izreke temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a jer je tužitelj u cijelosti uspio u sporu. Tuženik je tužitelju dužan naknaditi troškove postupka u ukupnom iznosu od 92,88 EUR, koji se odnose na predujam za šumarsko vještačenje. Ti troškovi bili su potrebni za vođenje parnice.

16. Zbog navedenih razloga odlučeno je kao u izreci.

U Bjelovaru 31. kolovoza 2026.

Sudac
Miroslav Borković

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana nadležnom županijskom sudu. Žalba se podnosi ovome sudu u tri istovjetna primjerka.

Broj zapisa: **9-3088c-5a6ef**

Kontrolni broj: **05fd6-beba6-c9ca2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.